

Admir Kulovic Kula Doba Vodolije

Zaključajte nožas svoju dušu,
da ne gledate reprizu.
Gorak okus sna kao da me osvaja,
al znam, nisam sam.

Izašiju vani kad me prođe,
doba je Vodolije blizu.
Ispio sam sram, ispio sam strah,
al znam, nisam sam.

Kome da zahvalim?
Nju mi zovite!
Za nju redom svi drugovi nazdravite!
Zovite Cigane, oni mi trebaju,
da pjesmu suzama sudbinom nazovu.